

Prolog

Z FITwiki

Logické programování

- logický program = libovolná konečná množina programových Hornových klauzulí
- **Hornovy klauzule** = klauzule (disjunkcia literalov) s nejvýše jedním pozitivním literálem (dají se reprezentovat jako implikace)
- odvozování (dokazování) cílů založené na SLD-rezoluci
 - rezoluce - dokazuje se nesplnitelnost formulí, rezoluční strom, v kořenu je dokazovaná formule C, v listech jsou jednotlivé klauzule S, ze kterých je možné C dokázat, ve vnitřních listech resolventy
 - **SLD rezoluce** - lineární vstupní rezoluce se selekčním pravidlem
 - selekční pravidlo = libovolná funkce, která vybere literál z každé uspořádané cílové klauzule
 - pomocí selekčního pravidla algoritmizujeme výběr literálu z cílové klauzule, na které se bude rezolventovat
 - SLD-rezoluce je korektní a úplná pro Hornovy klauzule
- deklarativní
- teoretický model zachovává úplnost

Obsah

- 1 Logické programování
- 2 Prolog
- 3 Vyhodnocování
- 4 Unifikace
- 5 Vestavěné predikáty
- 6 Operátor řezu

Prolog

- konkrétní implementace logického programovacího jazyka
- pro řešení problémů v oblasti umělé inteligence a zpracování přirozeného jazyka

Datové typy

termy - konstanty, proměnné, složené termy (= struktury)

- konstanty
 - celá čísla (-12)
 - desetinná čísla (1.3345)
 - atomy
 1. uzavřené v apostrofem (napr. 'Pavel')
 2. první písmeno male + C style identifikátor pravidla (napr. pavel, sUP3R_1d3nt)
 3. pouze speciální symboly (napr. [], :-)
- proměnné - první písmeno velké (N, Result), případně anonymní proměnné - nezajímá nás hodnota (je_dite(X) :- ditetem(X,_).)
- složené termy - skládají se z:
 - funktor - jméno, arita (často použití jako operátory - $A < B$ místo $<(AB)$)
 - argumenty - například (bod(X,Y,Z), tree(Value,tree(LV,LL,LR),tree(RV,RL,RR)))

Seznamy

- rekurzivní datová struktura (složený term)
- uspořádaná posloupnost prvků
- heterogenní (Prolog netypovaný jazyk), prvky libovolné termy včetně seznamů
- pro tvorbu seznamů slouží funktor . arity 2 - zapisuje se jako ./2
- prázdný seznam []
- možnost tvorby seznamů:
 - přes funktor - (head, body) - např: .(a, []) .(a, .(b, .(c, [])))

- přímo v [] s využitím | - [head, body], [head | body] - např: [a, b, c] [a | [b, c]]

Programy

množina programových Hornových klauzulí

- fakta
 - Hornovy klauzule bez negativního literálu
 - např. `ditetem(andulka, jan).`
 - vlastně se jedná o pravidla s prázdným tělem
- pravidla
 - Hornovy klauzule s aspoň 1 negativním literálem
 - např. `vnukem(X,Y) :- ditetem(X,Z), ditetem(Z,Y).`
 - hlava a tělo pravidla
- cíle
 - Hornovy klauzule bez pozitivního literálu
 - reprezentují dotazy – spuštění výpočtu
 - např. `?- vnukem(petr, pavel)`

fakta a pravidla tvoří hypotetický základ pro důkaz

cíle jsou predikáty, které chceme z dané hypotézy ověřit, zda platí nebo ne

Vyhodnocování

- vyhodnocování se provádí na základě SLD rezoluce
- podcíle jsou expandované do hloubky (ztráta obecnosti - možné uváznutí v nekonečné větvi SLD-stromu i pokud by další větev našla řešení)
- podcíle jsou vybírané zleva doprava
- snaha unifikovat podcíl s hlavičkou faktu (klauzule vložené do programu), potom je tělo odpovídající nalezené klauzule procházené zleva doprava a každý atom na pravé straně je zpracováván do hloubky
- při selhání podcíle se vykonává návrat (backtracking) - vyhodnocovací mechanismus se snaží navrátit backtracking do místa prohledávání a znovu, pro právě selhávající (dílčí) podcíl, se snaží najít jinou hlavičku, kde by uspěl
- backtracking lze explicitně vyvolat i v případě úspěšného nalezení - potom jsou prohledávány další možnosti

Unifikace

- Unifikace je v Prologu základní a jedinou operací, která řídí vyhodnocení a díky níž se dostáváme k výsledku
- Probíhá při vyhodnocení SLD rezolucí, když zadáme cíl a potom u všech (dílčích) podcílů, nebo explicitně zadáním predikátu `=`, či jeho negované formy `\=`
- probíhá podle Robinsonova unifikačního algoritmu - nevykonává se kontrola výskytu (neodhalí se např. `X = f(X)`, co může vést na nekonečný výsledný term)

Využití

- Přiřazení (navázání) hodnoty k nějaké proměnné: `<hodnota> = <proměnná>` (lze zapsat i opačně)
- Test na rovnost (unifikovatelnost), i složitých struktur: `<term1> = <term2>`
- Selektor položek z datových struktur/seznamů: `<seznam> = [<hlavička seznamu> | <tělo seznamu>]`
- Vytváření datových struktur/seznamů: `<proměnná> = [1,2,3]`
- Předávání parametrů hodnotou, kdy term je předán jako skutečný argument.
- Předávání parametrů odkazem, kdy je předána proměnná (volná, nenavázaná) jako skutečný argument.
- Sdílení proměnných, vytváření synonym

Vestavěné predikáty

- vlastnost - obvykle nejsou znovusplnitelné, nezbytné pro praktické programování
- Aritmetické operace - vyhodnocování pomocí operátoru **is** (`<proměnná> is <výraz>`)
 - Výraz je nejdříve vyhodnocen a poté unifikován s proměnnou vlevo od operátoru (pro `X is X+1` vždy selže)
- Testování typu dat (test za běhu) - test na to, zda proměnná obsahuje/je navázána na:
 - (celé) číslo: **integer**(`<proměnná>`)
 - atom (základní, nestrukturovaná hodnota): **atom**(`<proměnná>`)
 - atom, nebo číslo: **atomic**(`<proměnná>`)
- Metalogické predikáty
 - test na to, zda proměnná je navázána na nějakou hodnotu, či ne (**var**(`<proměnná>`), **nonvar**(`<proměnná>`))
 - test na totožné (identické) objekty: `<proměnná> == <proměnná>`
- Operace s klauzulemi - práce s databází
 - Vložení klauzule, či faktu: **assert**(`<klauzule>`)
 - Výběr klauzule z databáze podle hlavičky: **clause**(`<hlava>`, `<tělo>`)
 - Odebrání klauzule z databáze: **retract**(`<klauzule>`)
 - Zpracování klauzulí ze souboru: **consult**(`<soubor>`)

Operátor řezu

Pekné, názorné a pochopitelné vysvetlenie operátoru řezu je na tejto stránke: [1]

(<http://ksp.mff.cuni.cz/tasks/19/tasks4.html#task6>) .

- právě jednou uspívající operátor
- Pokud dojde k zpětnému navracení v programu, tak dostane-li se navracení až k operátoru řezu, tak selže celý podcíl a všechny body znovuuspěnění, které se mezi operátorem řezu a hlavičkou klauzule vyskytly, jsou zapomenuty
- zelený řez - vliv pouze na efektivnost programu

```
max2(X,Y,X) :- X>Y, !.
max2(X,Y,Y) :- Y>=X.
```

- červený řez - nutný, aby program fungoval správně

```
max(X,Y,Z) :- X>Y, !, X=Z.
max(X,Y,Y).
```

Správné použití

- Chceme Prologu sdělit, že již byla nalezena správná varianta podcíle a všechny ostatní již nejsou relevantní (něco jako koncová podmínka):

```
sum_to(1,1) :- !.
sum_to(N,Res) :-
  N1 is N-1,
  sum_to(N1,Res1),
  Res is Res1+N.
```

pokud by chyběl operátor řezu, při navracení by byla využita další definice predikátu `sum to`, na řádce 2, čímž by se výpočet dostal na nesprávnou větev (podtečení).

- Chceme, aby cíl ihned selhal. Bylo dosaženo stavu, kdy další prohledávání nevede k řešení. Potom operátor řezu řetězíme s predikátem `fail`.

```
zena(X) :- muz(X), !, fail.  
zena(X).
```

- Chceme ukončit generování alternativních řešení (bud nemají význam nebo nejsou správná)

```
is_integer(0).  
is_integer(X) :- is_integer(Y), X is Y+1.  
divide(N1, N2, Result) :-  
    is_integer(Result),  
    Product1 is Result*N2,  
    Product2 is (Result+1)*N2,  
    Product1 <= N1,  
    Product2 > N1,  
    !.
```

- Příklad použití operátoru řezu v negaci.

```
not(Goal) :- call(Goal),!,fail.  
not(Goal).
```

Nesprávné použití

- může zamezit nalezení všech správných řešení i tam, kde to vyžadujeme nebo je možné obdržet i řešení nesprávná

```
max1(X,Y,X):-X>Y.  
max1(X,Y,Y).
```

- s operátorem řezu mají predikáty silně vymezený charakter vzhledem k tomu, u kterých parametrů je možné mít volnou proměnnou a kde je nutné mít již konkretizovanou hodnotu

```
num_of_parents(adam, 0) :- !.  
num_of_parents(eve, 0) :- !.  
num_of_parents(X, 2).  
  
(?- num_of_parents(eve, 2). bude yes - nesprávné)
```

Citováno z „<http://wiki.fituska.eu/index.php?title=Prolog&oldid=13329>“

Kategorie: Státnice 2016 | Státnice FPR | Funkcionální a logické programování

- Stránka byla naposledy editována 10. 6. 2016 v 15:04.